

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کاهش اضطراب دانش آموزان دارای اختلال ریاضی

سوسن مرادی^۱، لیلا رضایی^۲

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن.

^۲ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبایی (نویسنده مسئول)

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کاهش اضطراب دانش آموزان دارای اختلال ریاضی بوده است. روش پژوهش نیمه آزمایشی و از طرح پیش‌آزمون پس‌آزمون با گروه کنترل بود و جامعه آماری مورد مطالعه کلیه دانش آموزان پسر دانش آموزان دارای اختلال ریاضی در سال تحصیلی ۹۹-۹۸ در شهر تهران بوده است. با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای ابتدا ۴ مدرسه مشخص شده و در هر مدرسه دو کلاس انتخاب کردیم و در مجموع ۸ کلاس انتخاب شدند، که از این میان ۳۰ دانش آموز دارای اختلال ریاضی بعد از پیش‌آزمون که نمره اضطراب پایینی داشتند غربال شدند، ۱۵ دانش آموز در گروه کنترل و ۱۵ دانش آموز در گروه آزمایشی با توجه به معیارهای ورود و خروج قرار گرفتند. به منظور گردآوری داده‌های پژوهش از پرسشنامه اضطراب اسپیلبرگر استفاده شد. آزمودنی‌های گروه آزمایش به مدت ۸ هفته، هر هفته در یک جلسه درمان ۹۰ دقیقه‌ای درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد را دریافت نموده‌اند و گروه کنترل مداخله خاصی را دریافت نمودند. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از تحلیل کوواریانس نشان داد تفاوت مشاهده شده بین میانگین نمره اضطراب شرکت‌کنندگان گروه آزمایش در مرحله پس‌آزمون نسبت به پیش‌آزمون معنی‌دار می‌باشد. بنابراین درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کاهش اضطراب دانش آموزان دارای اختلال ریاضی تاثیر دارد.

واژه‌های کلیدی: درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، کاهش اضطراب، دانش آموزان، اختلال ریاضی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۲۸۹-۲۹۵